

Een-tweetje met het G-team

Juni 2023

In mijn eerste seizoen als schrijver heb ik tot op heden een aantal figuurlijke een-tweetjes achter de rug, maar ditmaal ben ik er niet aan ontkomen om ook letterlijk invulling te geven aan de term. Na wat heen-en-weer-app-verkeer ben ik op een zonnige vrijdagavond richting de VV gereden om de kicksen maar weer eens onder te binden. Want lullen en interviewen is prima, maar er moet wel eerst gewerkt worden, dus zo gezegd zo gedaan: Ik meldde me aan als gastspeler op een training van het geweldige G-team van VV Gilze.

Na een hartelijke kennismaking meteen de kleedkamer opgezocht. In mijn onwetendheid was ik per ongeluk in de kleedkamer van de dames beland dus wegwezen geblazen. In dit geval niet erg, want het was een kleedkamer vol PSV-prullaria, relikwieën en afbeeldingen.

Aangekomen op het veld werd me direct duidelijk waarom het team zo hard moet trainen. Voor ze starten worden ze helemaal vol geduwd met heerlijke traktaties, en tja, die calorieën moeten er natuurlijk meteen weer afgetraind worden. Maar dat is

wel aan dit team besteed kan ik nu wel zeggen want ondanks tropische temperaturen werd er vol overgave op geklapt vanaf minuut één.

Even terug in de tijd en we zien de start van het G-voetbal in Gilze aan de hand van trainer Sjoerd Diepstraten. Er volgde een fusie met Viola en later verhuisde de Gilse tak ook nog naar Chaam. Maar inmiddels was er naast de voetballers en voetbalsters van het eerste uur nog een hele berg nieuwe aanwas gekomen. VV Gilze heeft ook hier een grote aantrekkingskracht, dus van heinde en verre kwam er nieuw talent de geledingen versterken (oa Dussen, Dongen, Sleewijk, Breda en zelfs de Rijen).

Een goed moment om weer op eigen benen verder te gaan op ons mooie sportpark Verhoven. Daar wordt inmiddels al weer enige tijd getraind en wedstrijden gespeeld onder de bezielende leiding van Jacques, Thibau (zich deze training opofferend als menselijke schietschijf), Marciano (tevens de vaste scheidsrechter), Amy, Kitty en Peter. Laatstgenoemden beheren woonboerderij het Kornhuys in Dussen, waar een groot aantal teamleden woont.

De trainingen staan door de regel onder leiding van Jacques "Runnersworld" Kusters. Dus meteen maar eens gevraagd aan het team of er dan niet veel te veel doelloze loop-oefeningen op het programma stonden. Een volmondige ja werd langzaam teruggedraaid, het lijkt alleszins mee te vallen met het gedraaf zonder bal. Ze zijn blij met de trainers, dat werd me wel duidelijk. Met veel rust en humor worden de oefeningen uitgelegd en krijgen de speler en speelsters (terecht) de nodige complimenten voor hun spel en uitvoering.

Speciale vermelding voor de razend populaire Luuk, stagiair van het ROC, die vanuit een schoolopdracht het team dit seizoen heeft geholpen in begeleiding en training. Luuk nam deze avond afscheid (dus ook na de training werd er weer volop "gezonde" voeding uitgedeeld) en het team liet de muren trillen met applaus en gejuich om hem te bedanken. Eigenlijk moet hij gewoon blijven was de strekking.

Dan de hoofdrolspelers en -speelsters zelf in willekeurige volgorde, want wie vormen nu eigenlijk dit bijzondere gezelschap:

Manu en Stef lieten me even dubbel zien aan het begin. Zij zijn een amper uit elkaar te houden tweeling. Oplossing van de mannen is simpel: Manu in het blauw en Stef in het rood.

Amber is het gezellige cement van het team, nooit verlegen om een praatje. Ferry is een onvermoeibare raket met een ziedend schot. Sandor had als Feyenoord-fan natuurlijk een topjaar, gelukkig ontdekte hij pas na de training mijn clubvoorkeur anders had ie vast wat tackels ingezet. Steef is een rustige, vrolijke genietter vol levenswijsheden. Marissa en Nicolette zijn 2 zussen die samen met Marieke de stille motor van het team zijn. Michael valt op door zijn lengte, maar zeker ook door zijn kwaliteiten aan de bal, een alleskunner. Danique is een enthousiaste speelster van

het eerste uur, met name door haar verhalen is men in Dussen warm gemaakt voor het voetbal in Gilze. Tobias was voor de gelegenheid van top-tot-teen in het blauw gestoken, bijpassende kicksen inclusief.

Helaas verhinderd waren Jordan (een soepele en snelle atleet uit Breda) en Mathias (de kleinste van het stel, maar ook een van de fanatiekste want verliezen vind ik maar niks en dat herken ik dan weer heel goed).

Met bovenstaand span en trainers werd nog een mooie afsluitende partij gespeeld.

Waarbij speciale aandacht voor de gekregen hesjes van de Jumbo. Een soort oranje bodystocking van niet ademend polyester met een rood-wit-blauwe cape eraan.

Team A mocht ze dragen en de lichaamstemperatuur van dit team steeg al snel van 37 naar minimaal 54 graden. Respect dat er desondanks een zwaarbevochten 2-2 uit het vuur werd gesleept.

Na de training werd er nog wat geëvalueerd en vooral getrakteerd (want op een lege maag kun je niet naar huis). Vragend naar het speciale van de VV Gilze was men eenduidig. Het is er superleuk en -gezellig. Om te voetballen, maar zeker ook om te carnavallen. Team G is wel te porren voor een feestje, dat is wel duidelijk.

Als een ware journalist had ik mezelf een beetje ingelezen en de KNVB-site vermeldt het volgende:

"G-voetbal is bedoeld voor mensen die vanwege een lichamelijke en/of verstandelijke beperking belemmerd zijn in hun bewegingsmogelijkheden en geen aansluiting kunnen vinden bij een regulier voetbalteam."

Deze beperkingen zijn er in allerlei soorten en maten. Soms heel duidelijk te herkennen en bij anderen heel goed verstopt. Het is bijzonder om te zien hoe al deze verschillen lijken te verdwijnen zodra men aan het voetballen gaat. Iedereen geeft 110% en draagt op zijn of haar manier bij aan het team. Voetballende tekortkomingen worden gecompenseerd door inbreng van gezelligheid (een anekdote over Opa Louis van Trier) of filosofische uitspraken (het is natuurlijk super geruststellend als je af en toe midden in een afwerkoefening te horen krijgt dat de wereld echt niet zomaar zal vergaan) of kameraadschap of een geweldige (soms schunnige) grap. De jongens vinden de meiden geweldig en andersom is dat zeker niet minder.

Maar het allermooiste om te zien is dat er één hechte ploeg staat waarin iedereen 100% zichzelf kan en mag zijn. Daarin zijn heel veel teams een enorme berg beperkter kan ik wel zeggen.

Nogmaals wil ik alle kanjers van het G-team bedanken voor de gastvrijheid en de mooie training. Vanwege mijn bijnaam wilden de teamleden mij direct een contract voorleggen (mijn beperkingen kwamen tijdens de oefeningen ook vrij snel aan het licht). Maar dat laten de knieën helaas niet meer toe.

Dames en heren van het G-team...jullie hebben er dan wel geen speler bij maar wel een hele grote fan!

Josti